

**DALAM MAHKAMAH RAYUAN MALAYSIA
(BIDANGKUASA RAYUAN)
RAYUAN JENAYAH NO.J-09-187-05/2022**

ANTARA

SAM KE TING

- PERAYU

DAN

PENDAKWA RAYA

- RESPONDEN

[Dalam Mahkamah Tinggi Malaya di Johor Bahru
Rayuan Jenayah No.JA-41LB-9-10/2021

Antara

Pendakwa Raya

- Perayu

Dan

Sam Ke Ting

- Responden]

KORAM:

HADHARIAH BINTI SYED ISMAIL, HMR

HASHIM BIN HAMZAH, HMR

AZMAN BIN ABDULLAH, HMR

ALASAN PENGHAKIMAN

Pengenalan

[1] Perayu, Sam Ke Ting telah dihadapkan dengan satu pertuduhan di bawah seksyen 41(1) Akta Pengangkutan Jalan 1987 di Mahkamah Majistret Johor Bahru kerana mengakibatkan kemalangan maut

jalanraya yang meragut nyawa 8 orang penunggang basikal. Perayu minta dibicarakan.

[2] Selepas satu perbicaraan penuh dengan 46 orang saksi pendakwaan dipanggil memberi keterangan, pada 28.10.2019, Majistret yang bijaksana memutuskan pendakwaan gagal membuktikan suatu kes prima facie. Perayu dibebas dan dilepaskan tanpa dipanggil membela diri.

[3] Tidak puashati dengan keputusan Majistret, pendakwa raya telah merayu ke Mahkamah Tinggi.

[4] Pada 18.2.2021, Hakim Mahkamah Tinggi Johor Bahru (Hakim Pertama) memutuskan pendakwaan berjaya membuktikan suatu kes prima facie terhadap perayu dan mengenenpikan keputusan Majistret bertarikh 28.10.2019. Seterusnya, perayu diperintahkan membela diri di hadapan Majistret yang sama.

[5] Di Mahkamah Majistret, perayu memilih membela diri dengan memberi keterangan tidak bersumpah bertulis (eksibit D215). Di akhir kes pembelaan, pada 10.10.2021, Majistret memutuskan pendakwaan gagal membuktikan kes mereka terhadap perayu tanpa keraguan yang munasabah. Sekali lagi, Majistret memerintahkan perayu dibebas dan dilepaskan.

[6] Terkilan dengan keputusan Majistret, pendakwa raya merayu ke Mahkamah Tinggi.

[7] Pada 13.4.2022, Hakim Mahkamah Tinggi Johor Bahru (Hakim Kedua) mengenyahkan keputusan Majistret bertarikh 10.10.2021 dan mensabitkan perayu bersalah seperti pertuduhan.

[8] Perayu dikenakan hukuman berikut:

- (a) 6 tahun penjara dari Tarikh sabitan 13.4.2022;
- (b) Denda RM6000.00 jika gagal bayar 6 bulan penjara;
- (c) Hilang kelayakan memegang lesen memandu selama 3 tahun sebaik perayu selesai menjalani hukuman penjara;
- (d) Butiran sabitan kesalahan ini dicatat di dalam lesen memandu perayu; dan
- (e) Lesen memandu perayu hendaklah diserahkan oleh perayu pada atau sebelum 14.4.2022 kepada mahkamah untuk tindakan selanjutnya.

[9] Terkilan dengan keputusan Mahkamah Tinggi, perayu merayu terhadap sabitan dan hukuman.

[10] Pada 18.4.2022, Mahkamah Rayuan memberikan kebenaran merayu kepada perayu.

[11] Kes perayu ialah sabitan dan hukuman yang dikenakan oleh Mahkamah Tinggi tidak boleh dipertahankan (*unsustainable*) atas dua alasan berikut :

- (i) Pertuduhan adalah cacat kerana penduaan (*duplicity*); dan
- (ii) Tidak ada kes prima facie.

[12] Rayuan perayu didengar oleh kami pada 31.3.2023 dan 11.4.2023. Pada 11.4.2023, secara sebulat suara, mahkamah ini membenarkan rayuan perayu dan mengenenepikan keputusan Mahkamah Tinggi bertarikh 13.4.2022. Perintah Mahkamah Tinggi digantikan dengan perintah perayu dibebas dan dilepaskan.

Pertuduhan

Bahawa kamu pada 18.2.2017 jam lebih kurang 0320 hrs di Jalan Lingkaran Dalam di dalam Daerah Johor Bahru, di dalam Negeri Johor, sebagai pemandu motokar JQB 9984 telah memandu kenderaan tersebut atas jalan raya dengan cara melulu atau dengan cara merbahaya setelah mengambilkira segala hal keadaan jalan (termasuk jenis, keadaan dan ukuran jalan tersebut) sehingga menyebabkan kematian ke atas penunggang basikal:

- (1) Mohamad Azrie Danish bin Zulkefli;
- (2) Muhamad Shahrul Izzwan bin Azzuraimee;
- (3) Muhammad Firdaus Danish bin Mohd Azhan;
- (4) Fauzan bin Halmijan;
- (5) Mohamad Azhar bin Amir;
- (6) Muhammad Harith Iskandar bin Abdullah;
- (7) Muhammad Shahrul Nizam bin Maruddin; dan
- (8) Haizad bin Kasrin.

Oleh yang demikian itu, kamu telah melakukan satu kesalahan di bawah seksyen 41 (1) Akta Pengangkutan Jalan 1987 dan boleh dihukum di bawah seksyen yang sama.

Penduaan (Duplicity)

[13] Seksyen 41 (1) APJ 1987 di bawah mana perayu disabitkan memperuntukkan:

Any person who, by driving of a motor vehicle on a road recklessly or at a speed or in a manner which having regard to all circumstances (including the nature, condition and size of the road, and the amount of traffic which is or might be expected to be on the road) is dangerous to the public, causes the death of any person shall be guilty of an offence and shall on conviction be punished with imprisonment for a term of not less than two years and not more than ten years and to a fine not less than five thousand ringgit and not more than twenty thousand ringgit.

[14] Mahkamah Rayuan dalam kes Ng Beng Kok v PP [2017]7 CLJ 157 telah memutuskan bahawa seksyen 41 (1) APJ 1987 mewujudkan tiga jenis kesalahan yang berbeza iaitu:

- (i) limb pertama - driving a motor vehicle recklessly (memandu melulu);
- (ii) limb kedua - driving at a speed (memandu laju); dan
- (iii) limb ketiga - driving in a manner dangerous to the public (memandu secara merbahaya).

[15] Tafsiran yang serupa diterima pakai dalam kes-kes berikut: Poleon Ajan v PP [2010] 10 CLJ 420; Wee Hui Hoo v PP [1987] 1 MLJ 498; dan Yap Liow Swee v PP [1937] MLJ 225.

[16] Dikatakan tiga kesalahan yang berbeza kerana intipati bagi setiap satu dari tiga kesalahan tersebut adalah tidak sama.

[17] Dalam kes ini, pertuduhan terhadap perayu mengandungi dua kesalahan dalam satu pertuduhan iaitu memandu melulu atau secara merbahaya. Pendakwaan mengaitkan *limb* pertama dengan *limb* ketiga seksyen 41(1).

[18] Pada masa rayuan ini didengar pada 11.4.2023, Timbalan Pendakwa Raya (TPR) mengakui (*concede*) ada *duplicity* dalam pertuduhan.

[19] Peguam perayu menghujahkan *duplicity* dalam pertuduhan menjadikan pertuduhan cacat, tidak boleh diperbetulkan di bawah seksyen 422 Kanun Tatacara Jenayah (KTJ) dan tidak sah. TPR pula berhujah bahawa *duplicity* adalah semata-mata satu luar aturan (*irregularity*) yang boleh diperbetulkan di bawah seksyen 422 KTJ.

[20] Untuk mengenenepikan sabitan dan hukuman, perayu haruslah menunjukkan bahawa *duplicity* telah memberi dua kesan berikut:

- (i) perayu telah dikelirukan; dan
- (ii) salah laksana keadilan (*miscarriage of justice*) telah diakibatkan kepada perayu.

[21] Mengupas isu kekeliruan, peguam perayu membawa perhatian mahkamah kepada hujahan pihak-pihak semasa prosiding di Mahkamah Majistret dan Mahkamah Tinggi. Di akhir kes pendakwaan di Mahkamah Majistret, TPR menghujahkan kesalahan memandu secara melulu (para 5 m.s 2846-2859 RR Jilid 6). Di hadapan Hakim Mahkamah Tinggi (Hakim Pertama), TPR menghujahkan kesalahan

memandu secara merbahaya. Saya petik hujahan tersebut yang terdapat di m.s 67 RR Jilid 1:

“Saya pergi kepada isu pokok iaitu sama ada responden ini telah pun menimbulkan atau mencipta situasi merbahaya dengan pemanduan sama ada melulu atau merbahaya seperti dalam skop seksyen 41. Sama ada responden memandu secara merbahaya sehingga menyebabkan kematian.”

[22] Berikutan daripada hujahan TPR itu, Hakim Pertama menyatakan pendakwaan bergantung kepada limb ketiga s.41 (1) iaitu memandu secara merbahaya (sila rujuk para 49 Alasan Penghakiman Hakim Pertama di m.s.32 RR Jilid 1). Walaupun nampaknya Hakim Pertama mengatakan pendakwaan telah memilih kesalahan memandu secara merbahaya, tetapi akhirnya Hakim Pertama memutuskan kes prima facie telah dibuktikan bagi kesalahan memandu melulu atau secara merbahaya seperti pertuduhan.

[23] Hakim Kedua juga mensabitkan perayu seperti pertuduhan.

[24] Sementara itu, di Mahkamah Majistret, baik diperingkat pendakwaan mahupun di peringkat pembelaan, perayu membuat hujahan untuk dua kesalahan secara berasingan. Perayu dibebankan untuk membela diri kepada dua kesalahan yang berbeza pada masa yang sama.

[25] Jika di Mahkamah Majistret dan Mahkamah Tinggi, pendakwaan mengakui memandu melulu atau secara merbahaya adalah dua kesalahan yang berbeza, pendakwaan telah mengubah pendirian

mereka di peringkat Mahkamah Rayuan. Dalam hujahan bertulis menentang rayuan perayu, TPR *menghujahkan “driving was indivisible act* yang mana memandu melulu merangkumi pemanduan merbahaya” (rujuk para 9 hujahan responden di Lampiran 30).

[26] Membaca hujahan pihak-pihak dan alasan penghakiman Mahkamah Majistret dan Mahkamah Tinggi, kami mendapati *duplicity* telah menimbulkan kekeliruan kepada pendakwaan, perayu dan mahkamah. Kekeliruan kepada pendakwaan ialah mereka tidak pasti kesalahan yang mana hendak dibuktikan terhadap perayu. Perayu juga terkeliru kesalahan yang mana satu perlu dijawab. Mahkamah juga tidak boleh putuskan dengan pasti kes *prima facie* telah dibuktikan untuk kesalahan yang mana satu.

[27] Untuk menjelaskan kekeliruan ini, pada masa rayuan ini didengar pada 11.4.2023, TPR telah ditanya apakah kesalahan yang dihadapi kepada perayu. Jawapan TPR ialah memandu melulu. Bila ditanya lagi, sabitan terhadap perayu adalah untuk kesalahan yang mana satu, jawapan TPR ialah seperti pertuduhan. Bermakna sabitan bukanlah untuk kesalahan memandu melulu.

[28] Daripada naratif ringkas di atas, kami mendapati perayu telah berjaya menunjukkan berlaku banyak kekeliruan pada setiap peringkat prosiding sehingga ke peringkat sabitan. Kekeliruan ini telah memprejudiskan perayu.

[29] Beraleh kepada kesan kedua iaitu salah laksana keadilan. Ciri utama yang dilihat ialah:-

- (a) pertuduhan telah melanggar peruntukan seksyen 163 Kanun Tatacara Jenayah (KTJ) yang menghendaki satu pertuduhan hendaklah mengandungi satu kesalahan sahaja;
- (b) pertuduhan yang cacat kerana duplicity tidak boleh diperbetulkan di bawah seksyen 422 KTJ; dan
- (c) sabitan atas pertuduhan yang cacat tidak boleh dipertahankan kerana pertuduhan tidak sah.

[30] Seksyen 163 Kanun Tatacara Jenayah memperuntukkan:

163. Separate charges for distinct offences

For every distinct offence of which any person is accused there shall be a separate charge, and every charge shall be tried separately, except in the cases mentioned in sections 164,165,166 and 170.

[31] Seksyen 422 Kanun Tatacara Jenayah memperuntukkan:

422. Irregularities not to vitiate proceedings

Subject to the provisions contained in this Chapter, no finding, sentence or order passed or made by a Court of competent jurisdiction shall be reversed or altered on account of-

- (a) any error, omission or irregularity in the complaint, sanction, consent, summons, warrant, charge, judgment or other proceeding before or during trial or in any inquiry or other proceeding under this Code;

- (b) the want of any sanction; or
- (c) the improper admission or rejection of any evidence, unless such error, omission, irregularity, want or improper admission or rejection of evidence has occasioned a failure of justice.

[32] Untuk menyokong *point* salah laksana keadilan telah berlaku terhadap perayu, peguam perayu telah merujuk kami kepada beberapa kes berikut. Dalam kes Yap Liow Swee v PP [1937] 6 MLJ 225, perayu disabitkan dengan pertuduhan memandu melulu atau cuai. Dalam menjawab isu sama ada *duplicity* dalam pertuduhan adalah semata-mata ketidakaturan (*mere irregularity*) atau kepenyalahan undang-undang (*illegality*), Terrell Ag CJ menyatakan di m.s 226:

“But in a case like the present, the prosecution do not set out to prove both recklessness and negligence but merely one or the other. Accordingly, the accused is embarrassed in his plea and if he is convicted he is left in doubt as to the offence of which he has been convicted. I have no doubt therefore that duplicity of his kind is illegality,”

Di muka surat 226 kes yang sama, Cussen J menyatakan:

“It is impossible to make a simple plea of “guilty” to the charge in this case; and that shows clearly that the charge is bad-it is an illegal charge because it contains two distinct offences contrary to the provisions of section 163 of the Criminal Procedure Code. A charge must contain one offence and no more.”

Seterusnya, di muka surat 227 kes itu, Cussen J menyatakan:

“Finally, I do not consider that this is an irregularity curable under section 422 of the CPC. This is not such an error, omission or irregularity. It is a contravention of an express provision of the Code i.e section 163; it is a matter of substance and not of form; it creates uncertainty and embarrassment; it is a charge to which it is impossible to make a simple pleas; it is an illegality.”

[33] Dalam kes Yap Liow Swee, sabitan terhadap perayu diketepikan kerana pertuduhan menyalahi undang-undang (*illegal*).

[34] Dalam kes Wee Hui Hoo v PP [1987] 1 MLJ 498, perayu disabitkan dengan pertuduhan memandu melulu atau secara merbahaya. Perayu merayu terhadap sabitan dan hukuman. Isu di hadapan mahkamah ialah sama ada *duplicity* dalam pertuduhan telah mengakibatkan kegagalan peradilan (*failure of justice*). Chong Siew Fai J memutuskan kegagalan peradilan telah berlaku kerana perayu disabitkan bukan untuk satu dari dua kesalahan alternatif, tetapi atas pertuduhan yang cacat. Oleh itu, sabitan diketepikan.

[35] Isu *duplicity* dalam pertuduhan berlaku dalam kes Ravindran a/l Ramasamy v Public Prosecutor [2015] 6 MLJ 509. Dalam kes itu, perayu telah disabitkan dengan pertuduhan di bawah seksyen 3A Akta Senjata Api (Penalti Lebih Berat) 1971 (FIPA) yang dibaca bersama seksyen 34 Kanun Keseksaan. Perayu merayu terhadap sabitan dan hukuman atas alasan *duplicity* dan salah laksana

keadilan. Dalam mengeneppikan sabitan terhadap perayu, Mahkamah Persekutuan memutuskan:

“Di bawah FIPA, seseorang pesalah tidak boleh menjadi kedua-dua pesalah utama dan rakan sejenayah pada masa yang sama. Pertuduhan menerangkan dua kesalahan, satu di bawah s.3 dan satu lagi di bawah s.3A. Ini bertentangan dengan s.163 Kanun Tatacara Jenayah dan cacat kerana kependuaan. Pertuduhan tidak diketahui di bawah undang-undang (*unknown in law*). Pertuduhan yang cacat tidak boleh diperbetulkan di bawah seksyen 422 Kanun yang sama kerana perayu telah dikelirukan dan berlaku kegagalan peradilan. Sabitan menjadi terbatal (*nullity*) dan diketepikan.”

[36] Pada peringkat ini, perhatian kami dibawa kepada para 47-50 Alasan Penghakiman Hakim Pertama mengenai *duplicity* di mana Hakim Pertama menyatakan:

“[47] Mahkamah ini juga membuat pemerhatian berhubung pertuduhan yang dikemukakan terhadap responden. Pertuduhan tersebut menyebut “..sebagai pemandu motokar JQB 9984 telah memandu kenderaan tersebut atas jalan raya dengan cara melulu atau cara merbahaya setelah mengambilkira tentang segala hal keadaan jalan termasuk jenis, keadaan dan ukuran jalan tersebut).

[48] Kes Ng Beng Kok v PP [2017] 7 CL J 157 ada menyebut bahawa:

[36] In our view, there is no rhyme nor reason to say that “speed” and/or “reckless” cannot be considered as one of the circumstances or elements in determining the offence of “dangerous driving” under the third limb of s.41 (1) of the RTA because “speeding” or “recklessness” constitutes manner of driving.

[49] Dalam rayuan ini, pihak perayu bergantung kepada limb ketiga, yakni memandu kenderaan tersebut atas jalan raya dengan cara melulu atau cara merbahaya setelah mengambilkira tentang segala hal keadaan jalan termasuk jenis, keadaan dan ukuran jalan tersebut.

[50] Walaupun ia mempunyai kesilapan atau peninggalan, perkara ini boleh diperbetulkan di bawah seksyen 422 Kanun Tatacara Jenayah. Mahkamah merujuk kepada kes Mahkamah Rayuan Cantona Lim Xiang Kim v PP [2020] 1 CLJ 63.”

[37] Kami mendapati Hakim Pertama telah terkhilaf dari segi undang-undang apabila memutuskan kecacatan pertuduhan boleh diperbetulkan di bawah seksyen 422 Kanun Tatacara Jenayah (KTJ) sedangkan pertuduhan itu mengandungi dua kesalahan, bertentangan dengan peruntukan seksyen 163 Kanun Tatacara Jenayah. Seksyen 163 menghendaki satu pertuduhan mengandungi satu kesalahan sahaja.

Kes-kes yang dirujuk sebelum ini telah mengesahkan bila seksyen 163 tidak dipatuhi, kecacatan tidak boleh diperbetulkan di bawah seksyen 422 KTJ.

[38] Seterusnya, kami juga mendapati Hakim Pertama telah terkhilaf bila bergantung kepada kes Cantona Lim kerana dalam kes tersebut pertuduhan terhadap perayu mengandungi satu kesalahan sahaja iaitu memandu secara merbahaya di bawah limb ketiga seksyen 41 (1). Tidak ada isu *duplicity* dalam kes tersebut. Oleh itu, kes Cantona Lim tidak terpakai disini.

[39] Timbalan Pendakwa Raya (TPR) pula bergantung kepada kes Mohd Haikal Mohd Khatib v PP [2011] 5 CL J 369 untuk menyokong hujahan bahawa kecacatan pertuduhan boleh diperbetulkan di bawah seksyen 422 KTJ.

[40] Kami mendapati kes Mohd Haikal tidak terpakai dalam kes di hadapan kami kerana dalam kes itu, perayu hanya dikenakan satu kesalahan dalam satu pertuduhan. Bukannya kes *duplicity*.

[41] Menerima pakai kes-kes yang dirujuk oleh peguam perayu, kami mendapati ada merit dalam isu *duplicity*. *Duplicity* dalam pertuduhan menjadikan pertuduhan itu menyalahi seksyen 163 KTJ, tidak sah dan tidak boleh diperbetulkan di bawah seksyen 422 Kanun yang sama. Salah laksana keadilan telah diakibatkan kepada perayu bila peruntukan undang-undang tidak dipatuhi. Sabitan terhadap perayu juga terbatal kerana dibuat atas pertuduhan yang cacat dan tidak sah. Perayu tidak tahu atas kesalahan yang mana satu beliau disabitkan. Sabitan tidak sah

dan terbatal. Atas alasan *duplicity* ini sahaja, rayuan perayu harus dibenarkan.

Prima Facie

[42] Prinsip undang-undang yang terpakai untuk campurtangan Mahkamah Tinggi yang menjalankan kuasa rayuan terhadap perintah pembebasan (*acquittal*) dinyatakan oleh Mahkamah Persekutuan dalam kes *Lim Kheak Teong v Public Prosecutor* [1985] 1 MLJ 38. Dalam kes itu, Mahkamah Persekutuan merujuk kepada keputusan Privy Council dalam kes *Sheo Swamp v King Emperor* AIR 1934 PC 227:

“With respect what Lord Russell of Killowen said in *Sheo Swamp* was that although no limitations would be placed on the power of the appellate court, in exercising the power conferred, the High Court should and will always give proper weight and consideration to such matters as -

- (1) the views of the trial judge on the credibility of witnesses;
- (2) the presumption of innocence in favour of the accused;
- (3) the right of the accused to the benefit of any doubt; and
- (4) the slowness of an appellate court in disturbing a finding of fact arrived at by a Judge who had the advantage of seeing the witness.”

[43] Dalam nada yang sama, Mahkamah Rayuan dalam kes Cantona Lim Xiang Kim v Public Prosecutor [2020] 1 ML J 544 menyatakan:

“Appellate Court would only intervene if it is convinced that there was no judicial appreciation by the trier of fact of the evidence adduced at the trial and that the trial court was shown to be plainly wrong in arriving at its decision.”

[44] Dalam kes ini, Hakim Mahkamah Tinggi (Hakim Pertama) telah mengakas (*reversed*) konklusi Majistret atas keterangan dan kredibiliti saksi dan menggantikan dapatan faktanya sendiri bahawa perayu memandu laju dan secara merbahaya.

[45] Di para [41] Alasan Penghakiman beliau, Hakim Pertama menyatakan:

“[41] “Berdasarkan keterangan saksi-saksi, mahkamah mendapati responden memandu dengan keadaan laju dan merbahaya terutama sekali pada waktu 3.00 pagi.”

[46] Komplek perayu ialah Hakim Pertama telah terkhilaf bila mengatakan perayu memandu laju dan secara merbahaya kerana Hakim Pertama hanya membuat rujukan samar kepada keterangan saksi-saksi tanpa memberikan perincian keterangan saksi yang mana satu; dan Hakim Pertama tidak memberikan pertimbangan yang sewajarnya kepada Alasan Penghakiman Majistret.

[47] Kami bersetuju dengan perayu. Pertuduhan terhadap perayu bukanlah memandu laju. Kelajuan semata-mata bukan bermakna memandu dengan merbahaya. Tidak sempat brek bila nampak keadaan bahaya juga tidak bermakna memandu secara merbahaya. Kesemua fakta kes mesti diteliti. Bagi pertuduhan memandu melulu atau secara merbahaya, persoalan utama yang harus diputuskan oleh mahkamah ialah sama ada risiko atau situasi bahaya diwujudkan oleh pemandu kereta.

[48] Dalam kes ini, kami mendapati Majistret bukan sahaja memahami, menghalusi dan mempertimbangkan semua keterangan saksi serta keterangan senyap, malah beliau juga menggunakan prinsip undang-undang yang betul mengenai beban pembuktian atas pendakwaan semasa membuat penilaian maksima keterangan di akhir kes pendakwaan.

[49] Secara khususnya, Majistret dengan betulnya memutuskan:

- (i) Bila ada dua inferen mengenai kelajuan kereta perayu, inferen yang memihak kepada perayu iaitu perayu memandu di bawah had laju 50 km sejam yang harus dipilih.
- (ii) Situasi merbahaya bukan diwujudkan oleh perayu berasaskan keterangan pegawai penyiasat (SP46) bahawa perayu memandu di laluan beliau yang sah; perayu tidak memasuki jalan bertentangan, tidak memotong kenderaan, tidak memandu melawan arus trafik dan tidak terbabas. Cara pemanduan perayu tidak wujudkan keadaan merbahaya

kepada pengguna jalan raya yang boleh menyebabkan risiko kematian kepada orang lain yang menggunakan jalan tersebut.

- (iii) Laluan perayu mendaki bukit, berselekeh dan gelap. Perayu tidak boleh nampak kumpulan basikal lajak disebalik bukit. Perayu tidak mungkin dapat menjangkakan kehadiran kumpulan basikal lajak yang berada disebalik bukit pada jam 3.00 pagi.
- (iv) Kumpulan basikal lajak (30 - 40 basikal) merentangi dan menghalang laluan perayu.
- (v) Pegawai penyiasat kes (SP46) mengakui bahawa situasi merbahaya dicipta oleh kumpulan basikal lajak yang berkumpul di atas jalan tar. Penunggang basikal mesti dianggap tahu dan mengambil risiko mengundang padah sendiri kerana jalan raya itu bukan tempat untuk berkumpul ramai-ramai untuk lumba basikal.
- (vi) Kewujudan kumpulan basikal yang menutupi hampir keseluruhan laluan perayu menjadikan kemalangan ini mustahil dapat dielakkan kecuali kereta terbang melepasi halangan.

[50] Kesimpulan yang boleh dibuat ialah Hakim Pertama telah terkhilaf bila hanya memberi tumpuan kepada pemanduan perayu semata-mata tanpa mengambilkira kesemua fakta kes. Jika Hakim Pertama mengambilkira pengakuan SP46 bahawa situasi bahaya

diwujudkan oleh kumpulan basikal lajak; bahawa basikal lajak telah menghalang laluan perayu dan kemalangan itu mustahil dapat dielakkan, sewajarnya, Hakim Pertama mendapati tidak ada kes prima facie dan tidak memerintahkan perayu membela diri. Seperti siang mengikuti malam, kami mendapati Hakim Pertama telah terkhilaf bila mengakaskan keputusan Majistret di akhir kes pendakwaan. Atas alasan ini juga, rayuan perayu harus dibenarkan.

Keputusan Kami

[51] Kami bersimpati dengan keluarga 8 penunggang basikal yang meninggal dunia. Walaupun kes kemalangan maut ini mendapat liputan media yang luas, setiap kes harus diputuskan mengikut lunas undang-undang. Untuk kes ini, sabitan terhadap perayu adalah tidak selamat kerana dibuat atas pertuduhan yang cacat, menyalahi undang-undang dan tidak sah. Selebihnya, kemalangan maut ini bukan berpunca daripada perayu. Oleh itu, kami sebulat suara mengenyepikan keputusan Mahkamah Tinggi bertarikh 13.4.2022. Perayu dibebaskan dan dilepaskan.

Bertarikh: 17 Mei 2023

- Sgd -

Hadhariah binti Syed Ismail
Hakim
Mahkamah Rayuan

Peguam Perayu:

Dato' Hisyam Teh Poh Teik; Harvinderjit Singh Sidhu;
Muhammad Faizal Mokhtar; Yasmeeen Soh Sha-Nisse;
Guok Ngeek Seong; Peter Siew; Farhad Read;

Dennis Chong Chin Vei; Harvinder Singh Sidhu;
Miss Shantiny Ng Ya Ting; Miss Lim Wei Ling.
Tetuan Balarajah & Co.

Peguam Responden:

Timbalan Pendakwa Raya:
Tengku Amir Zaki bin Tengku Abdul Rahman;
Muhammad Syafiq bin Mohd Ghazali; dan
Amril bin Johari.
Jabatan Peguam Negara.
Peguam Amicus Curiae: Mr Ravinder Singh Dhaliwal.

